

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 5 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 70 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu.

Foaie politică.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.
(Joia apare numărul de Duminică.)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: „Foaia Poporului”, Sibiu.

INSERATE

se primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr. 12).

Un șir petit prima-dă 14 bani, a două oară
12 bani, a treia-oară 10 bani.

Repriviri și perspective.

Se împlinesc în curând doi ani de zile, de când războiul mondial, acest nefericit „măcel imund” își seceră fără încetare sângeroasele hecatombe de jertfe. Dela începutul războiului s'a cercetat prin îndelungate, dar oțioase discuțiuni publicistice cine este vinovatul de căpetenie pentru descărcarea acestei mari nenorociri asupra Europei. Chestiunea se pune în mod foarte simplist, cum vor cerca să o mai pună mulți și în viitor. De aceea răspunsul, ce i s'ar da în orice direcție, nu poate fi mulțămitor. Căci izbucnirea acestui îngrozitor războiu n'a fost provocată de una sau mai multe persoane, ci de concursul fatal al împrejurărilor și de ciocnirea intereselor, cari făcuseră în ultimul deceniu inevitabilă această încăerare generală. Atentatul din Seraievo a contribuit să accelereze izbucnirea războiului, care nu ar mai fi putut întârzia mult nici fără acest incident. Cauza războiului european nu poate fi căutată însă numai în acest fapt, care n'a fost decât o picătură în marea tulburată de viforul patimilor politice și poftelor economice neînfrânate. Această explicație ar fi proprie să reamintească pretinsa cauză a războiului purtat de Anglia la 1739 contra Spaniei: urechia căpitanului Jenkins. Acesta văslind către Havana, fu deținut de soldații spanioli, cari voiau să găsească în corabia lui marfă de contrabandă engleză. Dar negăsind și neputânduși împlini pofta de pradă, s'au infuriat asupra lui și au voit să-l spânzure. În sfârșit s'au mulțumit, să-i taie o ureche. Anglia ceru atunci satisfacție, dar fu refuzată de către Spania.

Astfel izbucni războiul, pe care Anglia îl pregătise de mai înainte, voind să frângă rivalitatea maritimă a Spaniei și să rămână singură stăpâna mărilor, „cum s'a și întâmplat.” Urechia lui Jenkins nu a fost deci cauză reală, ci numai pretext pentru izbucnirea războiului.

Spre a putea pătrunde în câtva urzeala atât de încurcată a itelor diplomatice din ultimul deceniu, nu trebuie să pierdem din vedere faptul, că imperialismul industrial englez vedea în puternica dezvoltare expansivă a industrialismului german un rival foarte periculos. N'a scăpat deci nici un prilej potrivit spre a izola Germania și a o încercui tot mai mult în văvodul diferitelor „înțelegeri” și alianțe înghebate în pripă contra acestui tânăr imperiu, plin de putere expansivă, nu numai pe teren industrial, ci și cultural, științific și politic.

La 1905 Franța, în înțelegere cu Anglia, voia să transformeze Marocco în provincie franceză. Wilhelm II, socotind că interesele industriei germane, ar putea fi stingherite prin această încercare, indemnă pe sultanul din Marocco a se împotrivi planurilor franceze. Delcassé voia să înceapă de atunci războiul contra Germaniei. Pentru aplanarea conflictului se intruni la începutul anului 1906 conferența internațională din Algeciras, cu care prilej sprijini și Italia punctul de vedere anglo-francez, ca să-și poată asigura mai târziu Tripolitania. Rusia de asemenea se alătură Franței și Angliei. Rezultatul acestei conferențe internaționale a fost deci apropierea Angliei de Rusia, care avea motiv să-i fie dușmană din cauza atitudinii observate în cursul războiului ruso-japonez, când a profitat de prilej spre a scoate din sfera intereselor rusești Tibetul de sud-ost cu capitala Lhassa, spre a și-l asigura sie-și. Tot de dragul Rusiei relă Anglia la 1906 cu Sârbia relațiile diplomatice, întrerupte în urma regicidiului din 1904. Înțelegerea dintre Anglia și Rusia s'a perfecționat în 1907, aplanându-se și divergențele mai vechi privitoare la sferile lor de interese în Persia, Afganistan și Tibet. Deci dubla alianță se fortifică prin această nouă înțelegere de o parte între Franța și Anglia, de

alta între Anglia și Rusia, care tot în 1907 ajunsese la înțelegere și cu Japonia. Gruparea marilor puteri europene luă deci, în urma conferenței din Algeciras, această înfățișare: de o parte Franța, Anglia. Rusia, de altă parte Germania și Austria, Al 3-lea stâlp al triplei alianțe, Italia începuse a înclina spre puterile „înțelegerii”.

Când voi Monarhia austro-ungară să clădească linie ferată prin sandjagul Novibazar până la Salonichi (1908) nu numai Rusia, ci și Italia s'a grăbit să împiedece înfăptuirea acestui plan, care ar fi jignit interesele lor economice în peninsula balcanică. După insuccesul din Marocco Germania proiectă trenul Berlin—Bagdad pentru transportul materiilor brute din Asia mică și a produselor agricole din Mesopotamia. Anglia se temea, că prin aceasta va fi stânjenită comunicația prin canalul Suez, iar Rusia se gândea la trenul ei trans-siberian. Deci alte motive de a se întărîta fiecare împotriva expansiunii germane. Anxietatea Bosniei și Herțegovinei a aruncat ulei pe focul, care ardea sub spuză. Rusia era decisă a da încă din 1909 ajutor Serbiei dar punea o condiție: deschiderea Dardanelor, ceea ce Anglia nu voia să admită. Frământările lăuntrice din Turcia ajutară Italiei, să-și poată realiza planul în Tripolitania. Acest succes dădu apoi la 1912 avânt alianței balcanice, să înceapă războiul, care ușor ar fi putut arunca în flăcări Europa întreagă încă de atunci. Prin crearea Albaniei independente s'a încercat înlăturarea temporală a izbucnirii conflictului între puterile interesate în Balcani. Al 2-lea războiu balcanic (1913) a lăsat Bulgaria în adâncă nemulțămire și arzând de dorul răsbunării...

Conflictul principal în războiul acesta este cel dintre Anglia și Germania. Aceasta fiind capabilă de progres în cel mai înalt grad își caută de validitate, dimpreună cu monarhia austriacă, în Răsărit și mai ales în peninsula balcanică, pe care voește s'o atragă în sfera intereselor sale economice culturale și politice. Anglia

simțind însă, că desvoltarea atât de rapidă a Germaniei poate deveni în orice moment primejdioasă pentru interesele ei, cearcă s'o frângă prin orice mijloace. În scopul acesta prin diplomația ei vicleană grupează și pe Franța și pe Rusia și pe Italia și pe Japonia contra puterilor centrale, cărorora s'au alăturat Turcia și Bulgaria.

Rezultatele războiului, care a descărcat asupra Europei atâtea nenorociri în cursul celor 2 ani din urmă, sunt cunoscute. Biruința armelor este, netăgăduit, pe partea puterilor centrale. S'au dat atâtea lupte mari, înfricoșate: s'au jertfit atâtea milioane de vieți și miliarde infinite de bani fără ca în timp de 2 ani de zile să se fi produs ~~acest~~ moment notoriat atât de mult așteptat, potrivit măcar pentru încheierea unui armistițiu și începerea tratativelor de pace,

Speranțele, cari începuseră a încolți în sufletul popoarelor în urma declarațiilor pacifiste ale lui Bethmann Hollweg și Wilson, au dispărut aproape cu totul. Furia războiului continuă să ia proporții tot mai nețărmurite.

Iar *perspectivile* viitorului sunt din ce în ce mai întunecate.

În aceasta privință par foarte semnificative--deși nu-s convingătoare--combinațiile fostului ministru de războiu în Olanda, H. Colijn, care a exprimat părerea, că problemele mari ale războiului actual nu vor putea fi rezolvite cu arma. „Pentru o învingere militară definitivă ar fi o singură posibilitate, zice Colijn. Dacă Turcia s'ar învoi să încheie separat pace, iar Grecia și România s'ar alătura înțelegerii. Atunci în sprijinul Bulgariei ar trebui să se trimită forțe militare atât de mari, încât liniile de front ale puterilor centrale s'ar subția undeva și antanta ar putea străbate. Dar aceasta este o *posibilitate aproape imposibilă*. Dacă Turcia resistă, o eventuală intervenție grecească sau română nu schimbă nici decum situația. România aproape de un an atârână mult de Germania și Austria. Dardanelele au fost închise, astfel ea numai prin Sârbia și Salonichi a putut întreține legături cu lumea din afară. Decând nici căile acestea nu mai sunt libere, numai prin Europa centrală poate comunica. Armata ei nu e de disprețuit, dar nu poate purta războiul sprijinindu-se numai pe propriile sale puteri industriale. Este deci avizată la puterile centrale. România va rămânea probabil neutrală. Căci la antantă s'ar putea alătura numai dacă aceasta va fi învingătoare, ceea ce nu se poate nădăjdui. Iar *interesul ei* preține alăturarea la puterile centrale. Înainte cu un an a spus un general

din Londra, că Maiu și Iunie 1916 vor fi lunile, în care se va sfârși războiul. Iar în Germania se spune, că în cursul acestei veri se va sfârși, oricât ar costa sfârșitul lui, „Besser ein Ende mit Schrecken, als ein Schrecken ohne Ende“ („Világ“ nr. 31 Maiu 1916).

În raza acestor perspective nu se pot lămuri de-ajuns contururile viitorului apropiat, căci vâlul tainei impenetrabile împedecă privirea oricărui de a străbate din temnița zilei de azi în cuprinsul larg al zilei de mâine.

DEPEȘI

Zarea întreagă se aprinde.

Correspondentul din Copenhaga al ziarului „Nationalzeitung“ telegrafiază: Correspondentul londonez al ziarului „Berlinske Tidende“ comunică o vorbă a criticului militar al ziarului „Times“, că aliații voiesc acum să înceapă ofensiva și pe frontul asiatic.

„Nu peste mult — scrie „Times“ — întreagă Zarea va sta în flăcări, și unde vom privi vom vedea pretutindeni numai foc“.

Iarăși ofensiva generală.

Ziarul englez „Daily Chronicle“ anunță începutul unei ofensive generale a Ententei pe toate fronturile, îndeosebi la Salonic, Flandra și pe frontul italian în legătură cu ofensiva rusă. Ziarul cere ca Ententa să se folosească fără întârziere de ofensiva rusă înainte ca impresia ei să se șteargă. Lovitura trebuie dată iute în Egipt și Salonic. — Flota greacă trebuie să fie rechiziționată de Ententa. În Orient se poate produce o întorsătură decisivă a războiului.

Un ofițer german despre evacuarea și ocuparea Cernăuțului.

Din Berlin se anunță:

Majorul Schreiberhofen scrie despre ocuparea Cernăuțului de Ruși între altele: Rezultatul acesta al ofensivei ruse este un succes, care arată în afară mult, și pe care Rușii desigur se vor nuzi a-l exploata din punct de vedere politic. Lucrul stă însă altfel: Deși trebuie să recunoaștem acest succes al Rușilor, nu trebuie să-i dăm o importanță prea mare, doar nu se întâmplă prima oară, că Rușii au trecut de la începutul războiului linia Prutului, fără ca acest fapt să fi avut vr-un caracter hotărâtor pentru desfășurarea operațiunilor pe câmpul de luptă.

Rușii s'au oprit.

Berlin. Correspondentul ziarului „Tägliche Rundschau“ din Kovel (din Volinia, nu departe de frontul unde se desfășură marea ofensivă rusă), telegrafiază: În vecinătatea localității Luck a început contra-ofensiva germană, care a și împedecat înaintarea rușilor. Încercările coloanelor rusești ca să și croiască drum în sectorul Stochod-Stir, aruncând mereu noi corpuri de armată în luptă, le-am zădărnicit la 14 Iunie pe întreg frontul. În regiunea la răsărit de calea fiărată Kovel—Luck focul artileriei germane a făcut mari pustiiri în rândurile rusești cauzându-le pierderi grave. La 15 și 16 Iunie am ocupat pozițiile rusești avansate, construite numai pe jumătate. Operațiunile militare germane s'au întins apoi pe cursul de sus al râului Stochod. Acolo s'au făcut

lupte cumplite, pentru că rușii au apărat cu disperare pozițiile proaspăt cucerite. În ciuda tuturor pedecilor, cari au fost de învins în special de câtră artileria germană, dat fiind terenul mocirlos, apoi greutățile în aducerea de noi rezerve, trupele germane au izbutit totuși să câștige în lupte grele teren considerabil. După o pregătire artileristică, și numeroase atacuri, am ajuns la localitatea Babie.

Nici la 17 Iunie n'au încetat luptele pentru că contra-ofensiva rusă continuă cu înverșunare împotriva pozițiilor noastre militare, luptele decurg în mod favorabil. În regiunea aceasta am prins peste 2000 Ruși. Spre răsărit de Veronci, unde luptă o diviziune rusă de vânători cu mare elan, am înaintat. Pierderile Rușilor sunt foarte mari.

Contra-atacurile austro-germane.

Budapesta, 20 Iunie n. În Bucovina, în luptele cu ariergardele noastre dușmanul a trecut Siretul. Între Prut și Nistru, pe Strypa și în regiunea dela Radsivilow ziua a trecut relativ în liniște. În luptele succese de apărare, la sud-ost și la nord-ost dela Lokacy, în Wolhynia, trupele noastre au făcut până acum 1300 prizonieri, și au capturat un tun rusesc și 3 mitralieze.

În regiunea dela Kisielin atacul aliaților progresează în o luptă crâncenă. Între Sokul și Kolki am respins din nou atacuri puternice rusești. La Gruziatyn unde dușmanul, folosind forțe puternice, a încercat a patra oară să pătrundă în linia vitejilor apărați, lupta decurge cu înverșunare

Rușii recunosc, că trebuie să se oprească.

Ziarul „Rjecs“ precizează astfel stadiul ofensivei ruse:

Programul nostru este acum următorul: să continuăm urmărirea dușmanului și să forțicăm teritoriile ocupate. Dacă am fi putut continua ofensiva noastră fără întrerupere am fi ajuns desigur pe dușmanul în retragere, și am fi atins ținta adevărată a ofensivei noastre: înfrângerea decisivă a dușmanului. Durere însă că acum a ajuns desorganizată, și armata victorioasă, iar pierderile ei sunt foarte mari. S'a întrebuițat deasemenea în măsură însemnată și municișii ca și alimentele. Înainte de-a continua înaintarea, trebuie să ne oprim, ca să ne putem aproviziona cu toate cele de lipsă. Din cauza aceasta a succes aliaților să se retragă în fața noastră și să reia lupta în ordine depinșă în nouile lor poziții.

Ce spune Höffer despre ziua de ieri?

— În nordul monarhiei. —

În Bucovina, în Galiția-ostică și în regiunea dela Radzivilowo nu s'au petrecut evenimente mai importante. În Wolhynia, cu toată rezistența cea mai violentă a dușmanului, forțele germane și austro-ungare de sub comanda lui Linsingen au câștigat din nou teren. La Gruziatyn trupele noastre cu o statornicie înverșunată au respins cu desăvârșire și al patrulea atac în masă al Rușilor, unde am făcut prizonieri 600 Ruși din diferite divizii. Cu totul au fost făcuți prizonieri în Wolhynia peste 1000 Ruși.

Situația în Grecia.

— Consiliul de Coroană. — Hotărârile luate. — Toate răspunderile armatele asupra lui Venizelos. — Atitudinea lui Gumaris. —

Ziarul „Seara“ scrie din Atena:

Față de grava înfașurare pe care s'a luat-o evenimentele în ulcănul timp în Ma-

cedonia, s'a întrunit un nou consiliu de Coroană la palatul regal sub președinția regelui, la care au luat parte membrii cabinetului, generalul Dusmanis, șeful statului major general al armatei, și toți comandanții de corpuri de armată, chemați în mod expres în capitală.

În acest consiliu s'a examinat situația politică și militară a Greciei, și noua fază a acțiunii trupelor engleze și franceze din Macedonia.

Generalul Dusmanis a citit un raport detaliat, în care conchide, că pentru a evita o ciocnire cu forțe streine, care ar putea face ca Grecia să devieze dela politica ei neutrală, trebuie să nu se facă nici o opunere ocupării unor puncte socotite ca necesare de către Germani, rămânând ca trupele grecești să fie retrase dela frontieră.

Această părere a prevalat, și ca consecință, trupele grecești au fost retrase în interiorul țării.

După acest consiliu primul ministru Sculudis a primit în audiență pe d. Filodor, ministrul României din Atena.

Organele venizeliste inspirându-se de ocuparea trecătoarei Rupel de către armatele germano-bulgare, au căutat — după cum am mai relevat — să facă agitații cu scopul de a răsturna guvernul și de a aduce pe Venizelos la putere, dar văzând că sforțările lor au rămas sterile, s'au mulțimit să și exprime mirarea pentru pasivitatea guvernului față de acest eveniment.

Organele guvernului, la rândul lor, dovedesc că adevărata răspundere a acestei ocupații cade asupra lui Venizelos, care a chemat, la început trupele, quadruplisme la Salonic. Ele spun că Germania a cerut lui Sculudis încă din Februarie trecut autorizația de a ocupa punctele socotite de necesare de către germano-bulgari.

Guvernul grec a refuzat, la început de a admite această cerere. D. Gunaris însă a insistat declarând că ia asupra lui răspunderea în fața opiniei publice, astfel că s'a dat Germanilor un răspuns afirmativ. Germanii ar fi putut pune imediat la încercare influența d-lui Gunaris asupra opiniei publice.

Dar trupele germano-bulgare n'au pătruns în teritoriul grecesc pentru a ocupa unele puncte strategice decât numai după ce armata generalului Sarrail a început să înainteze spre frontieră.

Sârbii la Salonic.

Rotterdam. — Ziarele de aci află din Salonic: În ultimele 4 săptămâni au fost aduși la Salonic 100.000 sârbi. Transportul s'a făcut pe mare cu vapoare franceze — și deși amenințate de submarine germane — nu s'a produs nici un accident sau nenorocire. Flota engleză a asigurat drumul acestor transporturi. Sârbii poartă cu mândrie nouile lor uniforme franceze sau engleze.

Ultimul Ententet către Grecia.

Petrograd, 22 Iunie. Se zvonește, că reprezentanții Ententei vor înainta un ultimatum guvernului grecesc, în care vor pretinde demobilizarea, formarea unui nou cabinet, care să garanteze o neutralitate bine voită și să se acomodeze la dorințele parlamentului ales în chip legal, apoi să înlocuiască pe funcționarii publici, cari stau sub înrâurire streină cu alții.

Guvernul grecesc a demisionat?

Rotterdam, 22 Iunie. Din Atena se anunță lui „Day News”: Primul-ministru Sculudis și întreg guvernul său și-a dat di-

misia. La loc competent știrea aceasta nu e întărită încă.

Atitudinea, care se impune.

Ziarul „Viitorul” scrie sub acest titlu, un însemnat articol, pe care l reproducem aici:

„Statul român, căruia o muncă chibzuită de peste o jumătate de veac i-a creat în această parte a orientului european o situație excepțională, are datoria de a-și păstra neștirbită această situațiune.

El trebuie să hotărească singur și în deplină libertate despre tot ce-l interesează.

De sigur, că — gândind bine — chiar acei oameni politici, cari s'au dedat până azi la lupte pătimase, își vor da seama că nu pot și nu trebuie să accepte, ca alții să decidă despre noi și nici ca teritoriu României să dețină loc de luptă între alții.

O atitudine, care ar devia cât de puțin dela această concepție, ar fi o nedemnitate cu funeste consecințe.

Pilde avem numeroase în acest războiu și învățămintele lor n'ar trebui să fie perdute, primejduindu se astfel rodul unei munci naționale de peste cincizeci de ani.

Atitudinea conducătorilor opoziției trebuie să cadreze, prin urmare, și cu interesele și cu demitatea țării.

De aceia gândim că e timpul ca atât faptele lor cât și politica ziarelor cari îi reprezintă să înceteze a se avânta pe căi cu totul periculoase.

Oficiosul guvernului român despre oprirea ofensivei rusești.

Organul guvernului român „Viitorul” în numărul lui dela 6/19 Iunie ocupându se de ofensiva rusă, spune:

Cu recenta ofensivă rusă din sectoarele volhinieni și bucovinene s'a repetat experiența făcută cu multe alte ofensive în cursul acestui războiu. După prima lovitură care a adus succesul repezi, succesele au încetinit, fiindcă și adversarul și-a adus în grabă întărirea. Se poate spune, că abia de aci încolo va începe marea încercare dintre Ruși și Austriaci, a cărui rezultat va pasiona lumea întreagă. Austriacii vor primi ajutorul efectiv al Germanilor, așa că Rușii, mulți la număr și înzestrați cu munițiuni din belșug, vor fi în curând din nou angajați în acele înghi și peripețioase lupte cari au caracterizat primele faze ale războiului pe frontul oriental.

Comunicatul nostru din urmă.

Budapesta, 23 Iunie. — Alături am respins la Gura Humorului atacurile Rușilor. Spre sud de Nistru nu mai e nimic de însemnat. Spre vest de Wisniowczyk a atacat dușmaunul iarăși cu puteri mari, dar coloanele sale s'au prăbușit în focul nostru de oprire de o parte, iar de alta în lupta ce-o deteră cu infanteria germană și anstro-ungară, în cursul căreia Rușii au suferit pierderi grele. La Burkanow trupele noastre au respins un atac de noapte al dușmanului. Trupele aliate, ce luptă în Wolhinia au câștigat teren spre nord de Gorochow și spre est de linia Lokaczy—Kisielin, precum și la Sokul. Toate atacurile rusești întreprinse cu mare îndârjire pe aceste câmpuri de operație, precum și la Kolki, au fost zădărnice.

La granițele italiene.

Situația e neschimbată. În sectorul Plöcken s'au dat lupte vii de artilerie. Pe frontul Dolomiți trupele noastre au respins la Ruffredo un atac al Italianilor pe lângă

grele pierderi ale dușmanului. Intre Brenta și Etsch au avut loc lupte mai mari. Ieșiri singuraticale ale Italianilor au fost zădărnice. Două avioane dușmane au fost împușcate.

Câmpul de operații din Balcani.

Pe Vojusa inferioară Italianii, siliți de focul tunurilor noastre, au evacuat capul de pod dela Feras. Stabilimentele de apărare ale Italianilor le-am distrus și am capturat un numeros material de fortificare.

Generalul Linsingen înaintează.

Berlin, 22 Iunie. — La Grusiatyn, sdrăvest dela Kolki, au fost respinse prin o contra-ieșire forțe rusești trecute peste Styr. Atacuri dușmane au fost respinse. La nord-vest dela Luck dușmanul a opus o puternică rezistență înaintării noastre. Atacurile au rămas în curgere. Aici și la Grusiatyn Rușii au pierdut aproximativ vre-o mie de prizonieri. La sud dela Turja încă înaintăm.

La trupele generalului conte Bothmer nu a obvenit nici o schimbare.

Ce zice generalul rus Brussilow?

Generalul Brussilow, conducătorul ofensivei rusești, a spus corespondentului ziarului „Times” următoarele:

Trupele mele n'au să mulțumească izbânzile lor întâmplării sau slăbiciunii dușmanului. Succesele aceste sunt rezultatele experiențelor noastre făcute în războiul de 2 ani cu Germanii. În toate operațiunile noastre mai mari și mai mici din iarna și primăvara trecută ne am năzuit, ca să ne acomodăm sistemelor moderne. Aceasta ne-a succes acum. Rezultatul celor 14 zile trecute avem să le mulțumim cu deosebire colaborării exemplare a tuturor grupelor armatei noastre. Atacul nostru pe întregul front a început în același moment. Mai importantă îmi pare mie înaintarea noastră în sectorul Rovno. Sforțările noastre sunt îndreptate cu deosebire în contra localității Kovel pe care trebuie să o ocupăm necondiționat, ca să putem trage foloase din succesele noastre.

Războiu între Statele Unite și Mexico.

Rotterdam. Ziarul englez „Times” află din Newyork: Știrile din Mexico iau un caracter tot mai amenințător. Președintele republicii Mexico, Carranza, pentru a face ca trupele americane să părăsească teritoriul mexican, a dat ordin trupelor mexicane să treacă la atac, în cazul, când trupele americane ar înainta mai departe în Mexico, sau când întărirea americană ar trece granița.

Președintele Statelor Unite, Wilson, a avut încă în cursul nopții o conferință cu secretariul de stat dela ministeriul de război. Wilson nu voește să retragă trupele din Mexico.

Toți americanii din Mexic părăsesc această țară.

Ofițerii americani sunt de părere că pentru pacificarea Mexicului e nevoie de o jumătate milion de soldați și timp de trei ani.

Londra. Agenția Reuter află din Washington: Răspunsul Americii către Mexico, respinge cererile acestuia și protestează contra tonului agresiv și violența comunicatului mexican.

Ambasadorul mexican a părăsit cu familia sa Washington și a plecat în Canada. Toți mexicanii părăsesc în pripă Statele Unite, căutând să ajungă cât mai curând în Canada.

Informațiuni

Sibiu, 23 Iunie n.

Pro Basarabia.

De-o sută patru ani te bate knutul
Și mori cu zile, dulce Basarabie...
Veni-va ceasul când — prin foc și sabie —
Noi, frații tăi, vom trece'n goană Prutul?

A! e un gând și-un dor de tot minutul
De-a cuceri dela Hotin la Mare
Pământul scump al lui Ștefan cel Mare
Și-a da Moldovei vechi întreg ținutul!

Nu zăbovi și mișcă te române
Tu care ești în fruntea tuturor
Și nu lăsa ce astăzi poți, pe mâne!...

Azi peste Prut pe toți ne mână dorul
De-a saluta cu fală aurora
Ce va găsi la Nistru tricolorul!...

Teodor Rîșcanu.

Consistorul mitropolitan. Eri în 221. c. s'a întrunit consistorul mitropolitan în Sibiu, spre a hotărî asupra diferitelor chestiuni, ce s'au adunat în număr destul de considerabil, în timpul din urmă. Ședința a fost condusă de P. S. Sa episcopul Ioan din Arad. Pe lângă membrii din arhidieceză ai acestui consistor, din cele două dieceze au luat parte P. S. Sa episcopul Miron al Caransebeșului, arhimandritul Filaret Musta, protosincelul Dr. I. Badescu, protopopul Dr. G. Popoviciu, Dr. V. Braniște și Dr. G. Dobrin din dieceza bănățeană. Din eparhia Aradului au fost arhimandritul V. Mangra, protosincelul R. Giorogariu și protopopul T. Roxin. Cu totul au fost 16 asesori de față, cari toată ziua de ieri au petrecut-o discutând asupra actelor de protestare, înaintate împotriva ultimelor alegeri pentru congres. Sfârșitul

discuțiunii a fost, că s'a hotărât a nu se face cercetare în cazurile, cari au fost protestate, ci să se înainteze protestele la congres, care e competent a hotărî în cauză. Astfel consistorul mitropolitan, cu rară înțelepciune, a făcut totul spre a netezi calea congresului ce se va întruni în preajma Sf. Ilie. În ședința de astăzi consistorul mitropolitan a ales apoi o comisiune, care să pregătească un memoriu, ce se va înainta la locurile competente și în care se vor expune toate gravaminele noastre de când cu alegerile congresuale.

Cei dela Hajdudorogh au acceptat calendarul Gregorian. Foia săptămânală „Nagy Károly és Vidéke”, care apare în Căreii mari, ne aduce următoarea veste:

Episcopul de Hajdudorogh Miklóssy István a adresat protopopului-vicar al Sătmăruului Marchis Romulus un circular, prin care îi aduce la cunoștință, că împreună cu colegii săi episcopi de Munkács și Eperjes, cu cunoștința și aprobarea prealabilă a Sf. Scaun, încapând cu ziua de 24 l. c. introduce în episcopia sa în locul calendarului Iulian pe cel Gregorian.

Foia amintită, care publică în întregime pastorala episcopului de Hajdudorogh, prezintă întocmirea calendarului Iulian cu cel Gregorian drept „un eveniment de importanță istorică”. Prin această reformă, care era de altfel așteptată, s'a șters și ultima legătură, ce-i mai lega pe credincioșii români ai episcopiei de Hajdudorogh de biserică lor mamă.

Moștenirea lordului Kitchener. Lloyd George a primit portofoliul ministerului de război englez, rămas vacant prin moartea lui Kitchener. Se confirmă acum, că Kitchener a fost invitat de țară să vie în Rusia, ca să fie de față la ofensiva armatei lui Brusilov în Volinia și Galiția. Kitchener a lăsat o avere de 5 milioane, care va reveni surorii sale.

Paginile Literare. A apărut nrul 7 din 1/14 Iunie 1916. Cuprinde: „Cum am înce-

put a scrie”, cu prilejul morții lui N. Gane, de Petronius. Viziuni, Sarea, Sonet, poezii de M. Pallade. Căntece de R. Cetină, Speranța, povestire de I. Agârbiceanu, Sunt încă tânăr, tristo... poezie de A. Cotruș. Drum greu, de I. Furtună. Cronică, Insemnări. Supplement artistic, desemn de Al. S. Iorga. Ilustrații. — Abonamentul 10 coroane pe jumătate de an, 20 cor. pe an. Apare de două ori pe lună sub îngrijirea unui comitet. Redactor: Victor Stanciu. Administrația: Arad, Strada Zriny 1/A.

Moartea tragică a aviatorului Immelmann. Din Berlin se anunță, că celebrul aviator german, locotenent Immelmann, care a pușcat pe frontul vestic, în lupte aeriene, douăsprezece avioane dușmane, fiind distins pentru această bravură aproape fără păreche, de Împăratul Germaniei, cu marele ordin „pour le mérite” și cu ambele clase ale crucii de fier, fiind deadreptul groaza aviatorilor dușmani, a căzut cu prilejul unui sbor și a rămas mort pe loc. Aceasta e soarta tragică a aviatorilor eroi. Immelmann era deja bine cunoscut publicului din comunicatele oficiale ale cartierului general de presă, care a remarcat totdeauna succesele de record ale acestui aviator, care ca și locotenentul Bølge au devenit eroii legendari ai poporului german.

Ajutor americano-român pentru populația din Serbia. Legația Statelor Unite din București a obținut autorizațiunea dela guvernul român de a exporta 2 vagoane cu porumb și două vagoane cu fasole pentru populația civilă din Serbia. Exportul se va face pe adresa Crucii roșii americane din Serbia, prin T-Severin.

Prisonierii francezi. Ziarul „Gazette des Ardennes” scrie, că numărul total al prizonierilor francezi în Germania este de 340.000.

Redactor responsabil: Dr. Ioan Broșu.
Pentru editură responsabil: Ioan Hereș.
Tiparul: „Tipografia Poporului”.

Numeri singuratici din Foia Poporului

se află la următorii vânzători în orașele:

Abrud: Ican Tengher	Dej: Nühlberg Jenő	Săsciori: Nicolae Răchițan
Alba-Iulia: Publius Murășan	Dobra: M. Hereșiu	Satnău: Emilia Bogdan
Arad: Librăria Klein Mór	Ghioroc: Augustin Butariu	Sebeșul vâsc: Librăria Erich Hutter
Băifa: Ioan Belea	Hajmoskér: Librăria Szabó Károly	Sibiu: Librăria „Foia Pop.” Trafica Barbu
Beiuș: Librăria „Doina”	Hateg: Nicolae Sbucnea	• Herm. Frank
Bistrița: P. Stolzenberg	Hunedoara: Nicolae Țintea	• Karl Engber
Blaș: Librăria Seminaria	Königsfeld-Brünn: Wilbald Sobol	• Luise Knop
Brad: Librăria „Minerva”	Lipova: Onuș Moldovan	• Laj. v. Németh
Brașov: „Brassoi Lapok”	Lugoș: Librăria Gh. Țăranu	• Jahota
Brünn: Fried. Irrgang Bräder Witzek Arnold Berkovec Fany Endlicher	Oraștie: Weiss Dezső	I. Einder
Cluj: Petru Barițiu Grünfeld Jozsefné Jokai Tözsde Luday Tözsde	Oravita: Librăria I. E. Țăranu	Turda: Librăria Poporală
Deva: Libr. Schuller Albertné	Rădăuți: Samuel Harth	Vârșet: Amalia Kirchner
	Rășinari: Bucur Țincu	Viena: Comitetul de caritate al Capelei române pentru soldați rom. răniți. (le împarte gratis)
	Săliște: Dumitru B. Comșa	Ilie Radu, I. Walfischg. 8
		Trafica A. Locatelli VII. Mariahilferst. 72
		Vințul de Jos: Filiala „Ardeleana”

În toate aceste locuri se află „Foia Poporului” în ziua primă sau a doua după trimiterea din Sibiu, după cum e depărtarea.

Foia de Joia-Dumineca costă 10 bani, cea de Marția și Sâmbăta 8 bani

Cine ar dori să vândă foia, sau să recomandă vânzătorii de foi în orașele și satele unde nu sunt, se binevoiescă să scrie la Administrația „Foia Poporului”, de unde va primi condițiile. Dela vânzarea de foi se poate avea un câștig destul de bun.

Spre orientarea nouilor abonați.

Cătră toți cetitorii noștri, inteligenți și țărani dela sate, ne adresăm cu rugarea, să binevoiescă a lăți cât mai tare foia noastră în cercul cunoștințelor lor.

„Foia Poporului” se poate abona: cea de Dumineca singură, ca și până acum, sau la o altă cu cea de Marția și Sâmbăta. (Folile de Marția și Sâmbăta nu se pot însă abona decât numai amândouă laolaltă). Prețul abonamentului este:

Foia de Dumineca:	
Pe un an	K 5.40
Pe o jumătate de an	„ 2.70
Foia de Marția și Sâmbăta:	
Pe un an	„ 8—
Pe o jumătate de an	„ 4—
Pe trei luni	„ 2—
De acum până la Anul nou	„ 6—

Cine dorește să cunoască „Foia Poporului”, să ne scrie pe o simplă cartă postală, iar noi îi vom trimite momentan un număr de preț gratis din foia de Dumineca, Marția sau Sâmbăta, după cum va dori

Cele mai frumoase

≡ **Illustrate** ≡

Vederi din Sibiu. Porturi naționale, ilustrate artistice și pentru orice ocazii, apoi

Hârtii pentru scrisori

dela cele mai simple până la cele mai fine și mai moderne, în diferite calități și culori moderne se află, cu prețuri ieftine, în Librăria dela

„Foia Poporului”

≡ SIBIU. ≡

Strada Măcelarilor Nr. 12

Probați numai odată și vă veți convinge.

Mape de vânzare

Mapa Europei	K 1.80
• Rusiei cu Galiția	„ 1.20
• Franței cu Belgia	„ 1.20
• Țărilor balcanice	„ 1.50

Se află de vânzare la

Administrația „FOIA POPORULUI”

Pentru orice recomandare este a se adăuga 35 bani deosebit.